

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Bartłomiej Tarkowski

Puławy, dnia 2 listopada 2018 r.

Trybunał Konstytucyjny

Skarżąca: Pani M T reprezentowana przez pełnomocnika Bartłomieja Tarkowskiego

Uczestnicy: Sejm i Prokurator Generalny

Sygn. akt Ts 20/18

Wykonanie zarządzenia

W wykonaniu pkt 1 zarządzenia Sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 października 2018 r. załączam:

- 1) odpis koperty przesyłki poleconej nr (załącznik nr 1) i wnoszę o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu, że nadawcą jest Sąd wskazany w pkt 1 powołanego zarządzenia Sędziego Trybunału Konstytucyjnego, adresatem jestem ja, na kopercie podano przedmiotową sygn. akt, a przesyłkę nadano w UP P w dniu stycznia 2018 r., czyli jeden dzień po dacie przedmiotowego postanowienia, zatem jest to koperta, w której doręczono mi przedmiotowe postanowienie;
- 2) odpis obrazu na witrynie internetowej Poczty Polskiej S.A. pod adresem <https://emonitoring.poczta-polska.pl/> dotyczącego powyższej przesyłki pocztowej (załącznik nr 2) i wnoszę o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu na okoliczność, że przedmiotowa przesyłka pocztowa została doręczona w dniu 17 stycznia 2018 r.

Z ostrożności procesowej wnoszę o zwrócenie się do Sądu Rejonowego w P o nadesłanie akt sprawy o sygn. i o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu ze znajdującego się w nich zwrotnego poświadczenia odbioru przedmiotowego postanowienia na okoliczność, że zostało ono doręczone mi w dniu 17 stycznia 2018 r.

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Bartłomiej Tarkowski

W wykonaniu pkt 2 zarządzenia Sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 października 2018 r. załączam:

- 1) odpis koperty przesyłki poleconej nr (załącznik nr 3) i wnoszę o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu, że nadawcą jest Sąd wskazany w pkt 2 powołanego zarządzenia Sędziego Trybunału Konstytucyjnego, adresatem jestem ja, na kopercie podano przedmiotową sygn. akt, a przesyłkę nadano w UP P w dniu stycznia 2018 r., czyli jeden dzień po dacie przedmiotowego postanowienia, zatem jest to koperta, w której doręczono mi przedmiotowe postanowienie;
- 2) odpis obrazu na witrynie internetowej Poczty Polskiej S.A. pod adresem <https://emonitoring.poczta-polska.pl/> dotyczącego powyższej przesyłki pocztowej (załącznik nr 4) i wnoszę o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu na okoliczność, że przedmiotowa przesyłka pocztowa została doręczona w dniu 26 stycznia 2018 r.

Z ostrożności procesowej wnoszę o zwrócenie się do Sądu Rejonowego w P o nadesłanie akt sprawy o sygn. i o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu ze znajdującego się w nich zwrotnego poświadczenia odbioru przedmiotowego postanowienia na okoliczność, że zostało ono doręczone mi w dniu 26 stycznia 2018 r.

W wykonaniu pkt 3 zarządzenia Sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 października 2018 r. dokładnie wyjaśniam, w jaki sposób zaskarżone przepisy naruszają powołane w skardze konstytucyjnej prawa lub wolności skarżącej:

Skargą konstytucyjną zaskarżyłem art. 357 § 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.¹

¹ W doktrynie i orzecznictwie panuje rozbieżność poglądów, czy w postępowaniu klauzulowym stosuje się wprost przepisy o postępowaniu rozpoznawczym, czy poprzez odesłanie z art. 13 § 2 k.p.c. Przykładowo Sąd Okręgowy w Katowicach w uzasadnieniu postanowienia z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt IV Cz 1105/16, LEX nr 2117930, wyraził pogląd prawny: „Sąd Okręgowy podziela natomiast pogląd, że postępowania klauzulowego nie można zaliczyć ani do postępowania rozpoznawczego, ani do postępowania egzekucyjnego. Jest ono stadium pośrednim między postępowaniem rozpoznawczym a postępowaniem egzekucyjnym - " pomostem między tymi rodzajami postępowania" (H. Pietrkowski (w) Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom V. Postępowanie egzekucyjne, wyd. V, WK, 2016, pod red. T. Ercińskiego). Jest więc postępowaniem autonomicznym w stosunku do rozpoznawczego i egzekucyjnego oraz pomocniczym w stosunku do tego ostatniego (por. także uchwałę Sądu Najwyższego z 25 października 2006 r., III CZP 74/06, OSNC 2007/6/90 oraz powołaną wyżej uchwałę z 9 listopada 1994 r., III CZP 143/94)”. Trybunał Konstytucyjny w niniejszym składzie może przyjąć każdy z tych poglądów prawnych, a dodatkowo różnie w odniesieniu do każdego z przedmiotowych trzech postanowień. Dlatego jako radca prawny obowiązany do działania w najlepszym interesie mojej Klientki jestem obowiązany w skardze konstytucyjnej wskazać oba te przepisy, dopuszczając możliwość umorzenia postępowania co do art. 13 § 2 k.p.c.

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Bartłomiej Tarkowski

Co do art. 13 § 2 k.p.c. objąłem go skargą konstytucyjną w brzmieniu pierwotnym ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296 ze zm.), a co do dwóch pierwszych postanowień na chwilę orzekania promulgowanym w załączniku do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 października 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822 ze zm.), a co do trzeciego na chwilę orzekania promulgowanym w załączniku do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155).

Co do art. 357 § 2 k.p.c. objąłem go skargą konstytucyjną w brzmieniu co do dwóch pierwszych postanowień na chwilę orzekania promulgowanym w załączniku do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 października 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822 ze zm.) i zmienionym przez art. 97 pkt 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 2261), a co do trzeciego na chwilę orzekania promulgowanym w załączniku do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155).

Art. 357 § 2 k.p.c. uczyniłem przedmiotem zaskarżenia w części, a mianowicie fragment zdania drugiego w brzmieniu: „Gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia, postanowienie należy doręczyć z uzasadnieniem”, w związku ze zdaniem pierwszym, jako wskazującym, że chodzi o postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym.

Tak ograniczoną część tego przepisu uczyniłem przedmiotem zaskarżenia w zakresie, w jakim zabrania on Sądowi doręczenia postanowienia z uzasadnieniem, gdy na postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym nie przysługuje środek zaskarżenia, ewentualnie w zakresie, w jakim nie nakazuje on Sądowi doręczenia postanowienia z uzasadnieniem, gdy na postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym nie przysługuje środek zaskarżenia, ewentualnie w zakresie, w jakim pomija on nałożenie na Sąd obowiązku doręczenia postanowienia z uzasadnieniem,

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Bartłomiej Tarkowski

gdy na postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym nie przysługuje środek zaskarżenia².

Uzasadniam następująco zarzut niezgodności kwestionowanych przepisów ustawy ze wskazanym konstytucyjnym prawem Skarżącej:

Wskutek obowiązywania zaskarżonych przepisów Sądowi jest zabronione doręczenia postanowienia z uzasadnieniem, gdy na postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym nie przysługuje środek zaskarżenia, ewentualnie Sądowi nie jest nakazane doręczenia postanowienia z uzasadnieniem, gdy na postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym nie przysługuje środek zaskarżenia, ewentualnie pominięto nałożenie na Sąd obowiązek doręczenia postanowienia z uzasadnieniem, gdy na postanowienie wydane na posiedzeniu niejawnym nie przysługuje środek zaskarżenia.

Wskutek tego Skarżąca nie wie i nigdy nie może się dowiedzieć, dlaczego Sąd wydał takie, a nie inne przedmiotowe postanowienia. Wskutek tego Strona, która zawsze musi być traktowana podmiotowo, gdyż każdy człowiek ma przyrodzoną godność i nie życzy sobie aktów władzy na zasadzie „bo tak”, nie jest traktowana podmiotowo.

W tym miejscu powołuję mutatis mutandis jako własną argumentację Trybunału Konstytucyjnego zacytowaną na str. 1 – 11 niniejszej skargi konstytucyjnej.

Dlatego w ślad za sentencją i uzasadnieniem tamtego wyroku Trybunału Konstytucyjnego wskazuję, która konstytucyjna wolność lub prawo Skarżącej, i w jaki sposób - zdaniem Skarżącego - zostały naruszone: prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy, o którym mowa w art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji, stanowiącym, że ograniczenia w zakresie korzystania z tego konstytucyjnego prawa mogą być ustanawiane tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób i jednocześnie że ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw, jak też w związku z art. 2 Konstytucji, stanowiącym, że Rzeczpospolita Polska jest

² Czy Trybunał Konstytucyjny uzna za niedopuszczalne orzekanie co do postanowień innych rodzajów niż te rodzaje, do jakich należą przedmiotowe trzy postanowienia, leży to w gestii Trybunału Konstytucyjnego; nie chciałbym dalej komplikować petitum skargi konstytucyjnego, by nie zatracić jego czytelności.

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Bartłomiej Tarkowski

demokratycznym państwem prawnym i że Rzeczpospolita Polska jest państwem urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej, innymi słowy wnoszę o orzeczenie, że wskazane przepisy są niezgodne z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Nie ma miejsca na działania władzy publicznej, co do których nikt nie miał i nie ma żadnych szans poznać ich uzasadnienia faktycznego i prawnego.

Proces polski nie może przypominać „Procesu” Franza Kafki.

Przechodząc do dalszych szczegółów zgodnie z zarządzeniem Sędziego Trybunału Konstytucyjnego:

Zgodnie z art. 45 ust. 1 Konstytucji Skarżąca miała prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy cywilnej przez Sąd.

W szczególności miała prawo do sprawiedliwego wydania przedmiotowych postanowień przez Sąd.

Sprawiedliwe wydanie postanowień zmusza do tego, aby te akty władzy nie były arbitralne lub kapryśne. Treść tych aktów władzy nie może wynikać z losowania ani przypadku, jak też nie mogą wynikać z sympatii lub antypatii danego sędziego do danej strony postępowania. Ponadto w sprawiedliwym rozpatrzeniu sprawy zawiera się takie rozpatrzenia sprawy, aby strony i społeczeństwo jako Naród tworzący Suwerena i nadzorujący władzę sądowniczą bądź w charakterze publiczności, bądź w charakterze osób, które mają prawo dowiedzieć się o danych aktach władzy sądowniczej bądź z pracy, bądź w trybie dostępu do informacji publicznej, byli upewnieni przez władzę sądowniczą, że dane akty władzy, czyli przedmiotowe postanowienia, nie mogą wynikać z losowania ani przypadku, jak też nie mogą wynikać z sympatii lub antypatii danego sędziego do Skarżącej.

Stąd wynika konstytucyjne prawo Skarżącej, aby przedmiotowe postanowienia były przez Sąd uzasadnione bądź z urzędu, bądź ostatecznie na żądanie Skarżącej, a forma i treść

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Bartłomiej Tarkowski

uzasadnienia by mogły przekonać przeciętnego dorosłego rozsądnego mieszkańca Polski znajdującego się w relewantnej sytuacji, jak Skarżąca, że treść tych aktów władzy nie mogła wynikać z losowania ani przypadku, jak też nie mogła wynikać z sympatii lub antypatii danego sędziego do Skarżącej.

Niestety, w niniejszej sprawie cywilnej z powodu zaskarżonych przepisów ustawy zabrakło uzasadnienia przedmiotowych aktów władzy nie tylko z urzędu, ale nawet możliwości ich uzyskania na żądanie Skarżącej, co naruszyło powyższe prawa Skarżącej.

Co do art. 31 ust. 3 Konstytucji w związku z powyższymi prawami Skarżącej, to zgodnie z nim ograniczenia w zakresie korzystania z powyższych konstytucyjnych praw Skarżącej mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób, a ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

Nie zarzucam, jakoby powyższe ograniczenia w uzasadnianiu nie były ustanowione w ustawie, bo były, w przepisach wskazanych powyżej.

Zarzucam, że brak jakiegokolwiek możliwości uzyskania uzasadnienia przedmiotowych postanowień nie jest konieczny w demokratycznym państwie prawnym. Potrafię wyobrazić sobie Polskę, której kodeks postępowania cywilnego lub jakiegokolwiek inne prawo nakazuje uzasadniać takie postanowienia, jak objęte niniejszą skargą konstytucyjną i w takiej Polsce nie widzę żadnych zagrożeń dla demokracji i istnienia państwa prawa – wręcz przeciwnie. W takiej Polsce strony i społeczeństwo lepiej czuli by się jako Suweren, wobec którego Sądy są władzą służebną i muszą się tłumaczyć ze swoich działań i zaniechań i że wszystko odbywa się zgodnie z prawem, jak przystało na państwo prawa.

Zarzucam, że brak jakiegokolwiek możliwości uzyskania uzasadnienia przedmiotowych postanowień nie jest konieczny dla bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Potrafię wyobrazić sobie Polskę, której kodeks postępowania cywilnego lub jakiegokolwiek inne prawo nakazuje uzasadniać takie postanowienia, jak objęte niniejszą

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Bartłomiej Tarkowski

skargą konstytucyjną i w takiej Polsce nie widzę żadnych zagrożeń dla bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób – wręcz przeciwnie. Przez uzasadnianie takich postanowień nie dojdzie do wojny, zamachu, zamieszek, rewolucji, epidemii, masowego wymierania roślin lub zwierząt, zgorzenia publicznego ani do naruszenia wolności i praw innych osób, gdyż i pozostała strona tej sprawy cywilnej ma prawo wiedzieć, dlaczego Sąd tak postanowił, a nie inaczej, to były postanowienia z posiedzeń niejawnych, nie ogłaszano ich publicznie społeczeństwu, a gdyby członkowie społeczeństwa chcieli poznać treść tych uzasadnień, to otrzymaliby je w wersji zanonimizowanej.

Zarzucam, że przedmiotowe przepisy ustawowe doprowadziły do ograniczenia powyższych praw Skarżącej naruszając istotę tych praw konstytucyjnych, bo Skarżąca nie ma możliwości upewnienia się, że te akty władzy nie były arbitralne lub kapryśne, że treść tych aktów władzy nie może wynikać z losowania ani przypadku, jak też nie mogą wynikać z sympatii lub antypatii danego sędziego do danej strony postępowania, że do rozstrzygnięcia nie doszło w ten sposób, że na posiedzeniu niejawnym Sędzia nie rzucił monetą zakładając, że jeśli wypadnie orzeł, to orzeknie po myśli Skarżącej, a jeśli reszka, to odwrotnie. Skąd Skarżąca ma o tym wiedzieć, skoro nie wolno jej było być obecną na tych posiedzeniach niejawnych? Tylko z uzasadnienia, którego zgodnie z niniejszym zaskarżoną polską ustawą nie może otrzymać.

Zarzucam, że przedmiotowe przepisy ustawowe doprowadziły do naruszenia w związku z konstytucyjnymi prawami Skarżącej wskazanymi powyżej również prawa do tego, aby zgodnie z art. 2 Konstytucji Rzeczpospolita Polska była demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. W państwie demokratycznym Naród jako Suweren ma być traktowany podmiotowo, a władza sądownicza ma wobec niego pełnić funkcję służebną, a nie na odwrót, nie ma tu miejsca na „Proces” Kafki i orzeczenia kapryśne lub arbitralne. To samo należy powiedzieć o państwie prawnym. I tego samego wymaga sprawiedliwość społeczna według Rawlsa, bo czy Pan Sędzia lub ja chcielibyśmy się znaleźć na miejscu Skarżącej w tym „Procesie” Franza Kafki?

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Bartłomiej Tarkowski

Niniejsza skarga konstytucyjna jest remedium krajowym w rozumieniu art. 2 i art. 5 ust. 2 pkt protokołu fakultatywnego do międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych uchwalonego przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 16 grudnia 1966 r. w Nowym Jorku (Dz. U. z 1994 r. Nr 23, poz. 80) oraz art. 13 i art. 35 ust. 1 konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności sporządzonej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.). Nie należy pozbawiać Komitetu Praw Człowieka ani Europejskiego Trybunału Praw Człowieka możliwości zrozumienia motywów działania polskiej władzy sądowniczej w przedmiotowej sprawie cywilnej.

RADCA PRAWNY
Bartłomiej Tarkowski
(LB-2082)

Załączniki:

- 1) odpis koperty przesyłki poleconej nr _____ ;
- 2) odpis obrazu ze śledzenia przesyłek dot. powyższego;
- 3) odpis koperty przesyłki poleconej nr _____ ;
- 4) odpis obrazu ze śledzenia przesyłek dot. powyższego;
- 5) odpisy pisma wraz z odpisami powyższych załączników – dalsze 4 egz.